

ת"פ 35514/01/23 - מדינת ישראל נגד זלמן שמלאשבילי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 35514-01-23 מדינת ישראל נ' שמלאשבילי(עציר)
ת.פ 37810-05-23 ת.פ 14513-04-21 ת.פ (שלום
חדרה) 45395-03-21

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל
בעניין:

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד קורל טובול
הנאשם זלמן שמלאשבילי
ע"י ב"כ עוה"ד אילן אלימלך

גזר דין

1. הנאשם הודה בארבעה כתבי אישום שצורפו זה לזה, חלקם מתוקנים והורשע בביצוע עבירות כדלקמן:
פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה - (שתי עבירות) לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק
העונשין), היזק לרכוש במזיד (שלוש עבירות) - לפי סעיף 452 לחוק העונשין, נהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף
338(א)(1) לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב עבירה לפי סעיף 413' לחוק העונשין, גניבה (שלוש עבירות) לפי
סעיפים 383 + 384 לחוק העונשין, הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וגניבה בצוותא (3 עבירות) לפי
סעיפים 383 + 384 + 29(א) לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיושת על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות
עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתבי האישום

ת.פ 35514-01-23 (להלן: כתב האישום העיקרי) - אוחז בחובו 4 אישומים (אישום מס' 3 נמחק)

3. אישום ראשון: ביום 2.1.2023 בסמוך לשעה 00:16, התפרץ הנאשם לחנות "טופ אופטיק" בטירה,
בכך שמשך בחוזקה את דלת הזכוכית שהיתה נעולה עד שהזכוכית התנפצה והדלת נפתחה, נכנס לחנות, נטל מתוך
המדפים 19 זוגות משקפיים בשווי 30,000 ₪, הכניסם לתוך קופסת קרטון, ויצא מהחנות. בהמשך, נכנס הנאשם לרכבו
והחל בנסיעה מהמקום. באותן הנסיבות, נהג הנאשם באופן פוחז ברכב, לא נשמע להוראת השוטרים שכרזו לו לעצור,
המשיך בנסיעה לכיוון כפר סבא, בעוד השוטרים מנהלים מרדף אחריו. בהמשך, כאשר הבחין הנאשם במחסום משטרה
בכניסה לכפר סבא, עלה על אי תנועה, ביצע פניית פרסה שלא על פי חוקי התנועה והמשיך בבריחתו חזרה לכיוון העיר
טירה. עוד בהמשך ובנסיון להתחמק מהמשטרה, נהג הנאשם בנתיב הנגדי תוך זגזוג על הכביש, התנגש בניידת

המשטרה, המשיך בנסיעה רציפה, וגם שהתקרב לעבר מחסום שהוקם, לא עצר. הנאשם עצר את מנוסתו רק לאחר ששוטר יצא מהניידת, שלף אקדח וקרא לו לעצור. במעשיו המתוארים גרם הנאשם נזק לחנות בשווי מוערך של 15,000 ₪ וכן גרם נזק לניידת בשווי של 10,000 ₪.

4. אישום שני: ביום 27.10.2022 בסמוך לשעה 17:30, הגיע הנאשם לחנות "אלקטריק הום" בנתניה, וביקש לרכוש שני שואבי אבק מסוג דייסון בשווי 6,200 ₪. הנאשם שלח במרמה למוכר צילום הנחזה להעברה בנקאית לחנות בסך 6,200 ₪, ובתמורה קיבל לידיו את שואבי האבק. הנאשם יצא מהחנות עם שואבי האבק מבלי שביצע העברה בנקאית בפועל, ומבלי לשלם בעבור שואבי האבק.

5. אישום רביעי: ביום 3.12.2022 בסמוך לשעה 10:30, הסיג הנאשם גבול לחנות "אופטיקה סנטר" בנתניה, בכך שמשך בחוזקה את דלת הכניסה שהינה דלת הזזה, עד שנפתחה, ונכנס פנימה. בנסיבות אלה גנב הנאשם 58 זוגות משקפי יוקרה בשווי מוערך של 80,000 ₪. במעשיו המתוארים גרם הנאשם לנזק לדלת החנות בשווי 1,404 ₪.

6. אישום חמישי: ביום 18.11.2022 בסמוך לשעה 18:00, התפרץ הנאשם לחנות אופטיקה 'רייזר' בנתניה, בכך שניפץ את זכוכית דלת הכניסה לחנות, פתח אותה ונכנס פנימה. באותן הנסיבות, גנב הנאשם מתוך המגירה הסגורה, 100 זוגות משקפיים בשווי מוערך של 100,000 ₪, הכניסם לארגז ויצא מהחנות. במעשיו המתוארים גרם הנאשם נזק לדלת החנות בשווי של כ- 6,000 ₪.

ת.פ. 37810-05-23 (להלן: כתב האישום המצורף הראשון)

7. ביום 17.11.2022 בשעה 17:33 או סמוך לה, גנב הנאשם מחנות התכשיטים "רויאלטי גולדן סן תכשיטים בע"מ" שבראשון לציון, בכך שפתח את חלון הראווה, נטל 6 טבעות זהב משובצות יהלומים ואזמורלדים וכן שרשרת זהב ויצא מהחנות מבלי לשלם. שווי התכשיטים הגנובים הוא 12,506 ₪.

ת.פ. 14513-04-21 (להלן: כתב האישום המצורף השני) - אוחז בחובו שלושה אישומים

8. אישום ראשון: ביום 24.8.2020 בשעה 19:30 או סמוך לה, גנב הנאשם בצוותא עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, מחנות "אופטיקה משקף" בראשון לציון, 2 זוגות משקפי שמש בשווי 5,000 ₪, כאשר בעוד האחר מסיח את דעת המוכר בשאלות שונות נטל הנאשם את המשקפיים, הכניסם לכיס מכנסיו ולתיקו, ועזב את החנות מבלי לשלם.

9. אישום שני: ביום 24.8.2020 בשעה 17:30, או סמוך לה, גנב הנאשם בצוותא עם אחר, מהחנות "אירוקה" בקניון בראשון לציון, שני זוגות משקפי שמש בשווי 2,400 ₪, בכך שהאחר הסיח את דעתה של המוכרת בעוד שהנאשם תלש את זמזם האבטחה שהיה על המשקפיים, הכניסם לכיס מכנסיו, ועזב את המקום מבלי לשלם.

10. אישום שלישי: ביום 24.8.2020, בשעה 19:00, או סמוך לה, גנב הנאשם בצוותא עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, מהחנות "אופטיקה מדיק" בראשון לציון, שלושה זוגות משקפיים בשווי של כ- 3,000 ₪, בכך שהכניסם לכיס מכנסיו ולתיקו, ועזב את החנות מבלי לשלם.

ת.פ (שלום חדרה) 45395-03-21 (להלן: כתב האישום המצורף השלישי)

11. ביום 23.8.2020, בשעה 19:15, או סמוך לה, גנב הנאשם משקפי שמש מהחנות "גילי אופטיק" בחדרה, בכך שנכנס לחנות יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, כאשר האחר שוחח עם המוכרת בחנות, בעת שהנאשם הוריד זמזמים לגילוי מתכות מ-4 זוגות משקפי שמש ומשקפי ראייה, הכניס אותם לתוך תיקו ויצא מהחנות. ביציאתו מהחנות צפצף מכשיר גלאי המתכות, אז התבקש הנאשם להראות את תכולת תיקו, והוא הציג משקפיים שאינם נמכרים בחנות. באותן הנסיבות ומשהתעקשה המוכרת לראות את תכולת התיק, ברח הנאשם מהמקום, אזרח שנכח במקום, ולו היכרות מוקדמת עם בעל החנות, רדף אחריו, עד שהצליח לעוצרו. במעמד זה, החזיר הנאשם זוג אחד של משקפיים. שווי הרכוש הגנוב עומד על סך 2,098.08 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם ובהם בטחון ציבור המשתמשים בדרך, בטחון השוטרים, פגיעה בשלטון החוק והסדר הציבורי וכן פגיעה בזכות הקניין. בטיעוניה המפורטים, סקרה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות בכל אישום ואישום וביקשה לייחס חומרה ייתרה למעשים המתוארים באישום הראשון בכתב האישום העיקרי, הימלטות הנאשם מהשוטרים, הנהיגה הפרועה שהיה בה לסכן את המשתמשים בדרך, ההתנגשות בניידת המשטרה כמו גם העובדה כי הנאשם חדל ממנוסתו רק לאחר שאחד מהשוטרים כיוון לעברו אקדח. כן הודגש כי הנאשם ביצע עבירות רבות, במועדים שונים וקורבנות שונים נפגעו בכיסם עקב מעלליו. לטעם המאשימה, משכך, ראוי לקבוע מתחם ענישה לכל אישום ואישום כדלקמן: בכתב האישום העיקרי: אישום ראשון 12-24 חודשים; אישום שני - מאסר מותנה ועד 12 חודשים; אישום רביעי 6-12 חודשים; אישום חמישי 8-18 חודשים. מתחמי ענישה בכתב האישום המצורף הראשון והשלישי - מספר חודשי מאסר ועד 8 חודשים, ובכתב האישום המצורף השני (שלושה אישומים) - בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בכל אישום. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

13. באשר לקביעת העונש בגדרם של המתחמים הפנתה המאשימה לגיל הנאשם, הרשעותיו הקודמות, ול-מאסרים מותנים שעומדים ותלויים נגדו שהוטלו עליו ב-6 גזרי דין שונים, והתקופה המצטברת היא 27 חודשים (טעת/1-7), הליכים טיפולים בהם השתתף הנאשם בעבר, שלא נשאו פרי, ולראייה הסתבכותו החוזרת בפלילים ופגיעה קשה ברכוש הזולת. לכן, טענה המאשימה כי הנאשם אימץ דפוס עברייני כדרך חיים, לא למד לקח, ההליך הפלילי והמאסרים המותנים, שנגזרו עליו לא היוו גורם מרתיע ומציב גבול ומכאן הצורך בהטלת ענישה מכבידה שתרחיק הנאשם מהחברה לתקופה ארוכה.

14. מטעמים אלו, כך לדברי המאשימה, ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר אחד כולל בן 39 חודשי מאסר בגין כל מעשיו, ויש לצבור, לעונש זה, את תקופת התנאי, בת 27 חודשים, ובסה"כ להשית על הנאשם 66 חודשי מאסר. כן עתרה המאשימה להשית על הנאשם, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, ופסילה בפועל וכן להפעלת ההתחייבות העומדת ותלויה.

15. בא כוח הנאשם בטיעונו לא חלק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, אך הסתייג מהמתחמים שהציגה המאשימה, אשר לטעמו אינם תואמים את נסיבות ביצוע העבירות או מדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך טען כי לא קדם לביצוע של העבירות תכנון מוקדם או כי בוצעו בתחום מיוחד, וחלק נכבד מהרכוש הוחזר לבעליו. באשר להימלטות מן השוטרים והנהיגה הפוזת, טען כי מדובר במעשה שטות, דחף רגעי של הנאשם, שלא הוביל לפגיעה בגוף ובנפש. לטעם ההגנה, מכיוון שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים ועל רקע התמכרות לסמים, הרי יש לראות במעשים כמסכת עבריינית אחת בגינה יש לקבוע מתחם ענישה אחד, 18-40 חודשים. עמדתו תמך בפסיקה.

16. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנה בא כוח הנאשם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ומצדיקות התחשבות. בין אלו מנה את ההודאה ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי; נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר התייתם בצעירותו מאביו, רווק, סובל מבעיות רפואיות שונות (טענ/3), מתגורר בבית אמו, בת כ-73 שאינה בקו הבריאות והוא מסייע לה ככל שביכולתו (טענ/2). בא כוח הנאשם לא התעלם בטיעונו מעברו הפלילי של הנאשם או מהעדר אופק שיקומי, אלא שלטעמו, אין לבטל במחי יד את ניסיונותיו של הנאשם להשתקם בעבר, (טענ/1) כמו גם המוטיבציה אותה מביע כיום, באשר לצורך בגמילה, ולראייה מצוי הנאשם במעצר באגף נקי מסמים, משמש כאסיר תומך לאחרים, ומבקש להשתלב בהליכים טיפוליים במסגרת שב"ס.

17. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו, מצוי באמצע המתחם, דהיינו 32 חודשי מאסר בפועל. באשר למאסרים המותנים, עתר בא כוח להפעילם באופן שירוצו ברובם בחופף לעונש המאסר שיוטל בגין המעשים בתיק דכאן.

18. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: " אני מביע חרטה . זה בגלל הסמים".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

19. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. הנאשם במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו ובטחונו של אדם ועל קניינו, הוא

ביצע שורה של עבירות רכוש, בדרגות חומרה שונות, במועדים שונים (2.1.2023; 27.10.2022; 3.12.2022; 18.11.2022; 17.11.2022; 24.8.2020 (שלוש עבירות); 23.8.2020), ובמקומות גיאוגרפיים שונים (בערים טירה, נתניה, ראשון לציון וחדרה). במעשים המתוארים באישום הראשון בכתב האישום העיקרי אף פגע הנאשם באינטרסים המוגנים שעניינם שמירה על הסדר הציבור והגנה על גורמי אכיפת החוק.

21. אמנם עבירות של התפרצות לבית עסק כמו גם עבירות של הסגת גבול, נתפסות כבעלות חומרה פחותה בהשוואה לעבירות התפרצות לבית מגורים, אך אין להקל בהן ראש ויש להתייחס אליהם ברצינות ובחמורה. עבירות מעין אלו, פוגעות במישרין ברכוש ובקניין, הן פוגעות בתחושת הביטחון, של בעלי העסקים, סביבתם והחברה בכלל. לא זו בלבד, עבירות מעין אלו מביאות, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של הגדלת הוצאות המיגון ועלויות הביטוח והן מייצרות תחושות של חדלון וחוסר אונים.

22. בניגוד להגנה אני סבורה כי העבירות הן פרי תכנון מוקדם. בחירת העסקים, לרוב, חנויות אופטיקה, אינה מקרית ואקראית, כך גם לא השעה בה בוצעו העבירות. בחלק מהמקרים, הגיע הנאשם לבית העסק בשעה שהוא סגור וריק מאדם, לאחר סגירתן בשעת לילה או בשעת בוקר, טרם נפתח העסק לקהל הלקוחות. בחלק מהמקרים ביצע הנאשם את העבירות בצוותא עם אחר שזהותו אינו ידועה, כאשר תפקידו של האחר היה ביצירת הסחת דעת של המוכר בחנות במטרה לאפשר ולהקל על הנאשם את ביצוע העבירה. מעשים אחרונים אלו טומנים בחובם מסוכנות, שכן אירועים אלו יכולים בנקל להתדרדר לכדי אלימות של ממש, לו היה הנאשם או האחר מתעמת עם מי מהמוכרים, והיו דברים מעולם.

23. הנאשם במעשיו, גרם נזק כלכלי ניכר לבעלי העסקים, הוא נטל לידיו רכוש רב, כ- 200 זוגות משקפי שמש, ותכשיטים (טבעות יהלומים ושרשרת זהב) וכן נטל לידיו במרמה שני שואבי אבק. שווים המצטבר של הפריטים הגנובים הוא כ-241,000 ₪ לערך. רק חלק קטן מהגזלה הושבה לבעליה, ולא משום חרטה של הנאשם על ביצוע המעשים אלא משום שנתפס בכף (ראה בעיקר האישום הראשון בכתב האישום העיקרי).

24. לא זו אף זו, על פני ציר הזמן ניכרת הסלמה בפעילותו העבריינית של הנאשם. בהתחלה הסתפק בביצוע עבירות גניבה "פשוטות" שהתאפשרו כאמור, לאחר יצירת פעולות הסחה (כתבי האישום המצורפים), בהמשך, ישנה עליית מדרגה, בתעוזה רבה הסיג גבול הנאשם לבית עסק והחמיר לעשות כשפרץ לבתי עסק והותיר אחריו הרס רב. בכך הוסיף טרחה ועוגמת נפש נוספת לבעלי העסקים (אישום ראשון, רביעי וחמישי בתיק העיקרי). הנזק המצטבר שנגרם לרכוש בעלי העסקים, נאמד ב- 22,404 ₪.

25. ואם לא די בכל אלו, החמיר הנאשם לעשות, באירוע האחרון מבחינה כרונולוגית (אישום ראשון בתיק העיקרי), כאשר לאחר ההתפרצות לבית העסק, ניסה להימלט מאימת הדין. התנהגותו הפרועה בכביש, העמידה בסיכון את השוטרים וכלל המשתמשים בדרך. הנאשם התעלם מכללי התנועה ומהוראות השוטרים לעצור, עלה על אי תנועה, ביצע פניית פרסה במקום אסור, נהג ובניגוד לכיוון התנועה בנתיב הנגדי, ולא האט נסיעתו בהתקרבו למחסומי התנועה.

26. המרדף שהתנהל אחר הנאשם לא היה קצר בזמן והשתרע על פני שטח רב (מכיוון טירה לכפר סבא וסיבוב חזרה לכיוון טירה). והחמיר הנאשם לעשות כאשר התנגש בניידת המשטרה. הנאשם חדל ממעשיו הרעים לא משום חרטה על מעשיו, אלא מכיוון ששוטר שלף לעברו אקדח. קשה להפריז במידת התעוזה הנלוות למעשים אלו, והם מעידים על זלזול בחוק כמו גם בגורמים האמונים על אכיפתו.

27. התנהגותו של הנאשם בכביש בריונית ומשוללת רסן. בהתאם, רמת הסיכון הגבוהה למשתמשים בדרך, ופוטנציאל הנזק אף הוא רב. אך בדרך נס, הנהיגה הפרועה לא הובילה לפגיעה בגופם של השוטרים ואזרחים המשתמשים בדרך, והנזק לניידת המשטרה נאמד בסך 10,000 ש"ח.

28. לכאורה משום עסקינן בעבירות המנותקות זו מזו, מבחינת מקום ביצוע העבירות, ומשום שמדובר בקורבנות עבירה שונים, שכל אחד מהם הוא עולם ומלואו, היה מקום לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים. עם זאת, הואיל והעבירות בכתב האישום העיקרי ובכתב האישום המצורף הראשון, בוצעו בסמיכות זמנים, בתקופה קצרה יחסית (27.10.22-2.1.2023) והואיל ומאפייני העבירות דומים בעיקרם, ובוצעו באותה שיטה, יש לראות בהם אירוע עברייני אחד, תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", אופיים וטיבם. במובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה.

29. כך גם יש לראות את מעשי הגניבה המפורטים בכתבי האישום המצורף הראשון והשני. מעשה הגניבה הראשון בוצע ביום 23.8.2020 והוא הסתיים במפגש עם אזרח שדרש מהנאשם להשיב הגזלה. אולם, מפגש זה לא נתן אותותיו בנאשם, ולא הרתיע אותו, למחרת שב לסורו וביצע באותה שיטה ובפרק זמן של שעתיים, שלוש עבירות גניבה, זו אחר זו. יש לראות במעשים אלו אירוע "מתגלגל" ונתונים אלו מקימים משנה חומרה, ומלמדים על עבריין עיקש, שגמר אומר בכל מחיר להשיג את מטרתו על חשבון עמלם של אחרים, מבלי לתת את הדעת לנזק שגורם במעשיו.

30. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות, ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

31. זאת ועוד, כאשר ישנו דמיון רב בין המקרים, קביעת מתחמים נפרדים נראית מלאכותית ועשויה להביא לסרבול גזר הדין, ליצור תחושה של "התחשבות" וקביעת תעריפון לכל עבירה' ובאופן שיהיה בו לטעמי להחטיא את עקרון ההלימה. דברים אלו נכונים בפרט שעתירתם המשותפת של הצדדים היא להשתת עונש אחד שיהלום את מעשיו של הנאשם בכללותם.

32. באשר למדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר לקביעת מתחם העונש ההולם. באשר לעבירות הרכוש, העיון בפסיקה המקובלת מלמד כי בעת קביעת המתחם, מובאים בחשבון מספר פרמטרים. בין אלו, יש משמעות לשאלה האם המעשה מתוכנן או ספונטני; האם מדובר בעבירה שבוצעה תוך שימוש בכלים ייעודיים ובתחכום; האם בוצעה

העבירה בצוותא; הנזק שנגרם לבית העסק; טיבו של הרכוש שנגנב ושווי; פוטנציאל הנזק ויתר הנסיבות האופפות את העבירות.

33. סקירת הפסיקה מגלה כי לרוב, כאשר מדובר בהתפרצות אחת לא מתוחכמת לבית עסק, נקבע הגבול התחתון של המתחם במספר חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודת שירות, בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה וסופו במאסר של ממש.

34. באשר לעבירה של נהיגה פוחזת ברכב. סקירת הפסיקה מגלה כי מנעד ההתנהגויות רחב, והענישה תלויה בנסיבות הנהיגה ובמידת הסיכון שיצרה. בתוך כך אפשר למצוא התנהגויות העולות במעט על עבירות תעבורה, כמו גם התנהגויות הקרובות באופיין הפיזי לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הגם שלא במחשבה הפלילית. בהתאם נהוג לקבוע את הגבול התחתון של המתחם, במספר חודשי עבודות שירות, בעוד שהגבול העליון סופו במאסר של ממש.

35. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו, חלקם הוצגו על ידי הצדדים. אתייחס בקצרה, אבהיר כי ישנם מקרים חמורים יותר וחלקם פחות, הדבר כמובן נלקח בחשבון ומבוצעות ההתאמות הנדרשות: רע"פ 1078/15 קרק"י ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.2.2015); עפ"ג (ירושלים) 14022-09-19 לוי נ' מדינת ישראל (16.2.2020); עפ"ג (חיפה) 40483-02-22 בן יורם אביכזר נ' מדינת ישראל (13.7.2023) - הוצג על ידי ההגנה; עפ"ג (באר שבע) 17168-10-20 עאטף אבו סריחאן נ' מדינת ישראל (21.4.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באירוע אחד של התפרצות לבית עסק ונהיגה פוחזת של רכב- נקבע מתחם ענישה 11-30 חודשים ובית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בן 15 חודשים ועונשים נלווים. ערעור ההגנה נדחה (הוצג על ידי ההגנה); עפ"ג (מרכז) 25848-04-19 שעירי נ' מדינת ישראל (2.7.2019) - בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בעונש מאסר בן 20 חודשים שנגזר על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעל עבר פלילי, בעבירה של פריצה לחנות שהייתה סגורה וריקה וגנב מתוכה כ-100 שעונים בשווי של כ-15,000 ₪; ת.פ. 55572-01-22 מדינת ישראל נ' אייזנברג (3.1.2023) - הוצג על ידי המאשימה; ת.פ. 40445-03-23 מדינת ישראל נ' חאמדן (20.6.2023) - הוצג על ידי המאשימה; ת.פ. 26686-08-20 מדינת ישראל נ' מתתיהו (19.5.2021); ת.פ. 54867-12-18 מדינת ישראל נ' דהן (22.1.2020); ת.פ. 55583-01-17 מדינת ישראל נ' אלמגרב (11.6.2019); ת.פ. (רמלה) 52913-01-15 מדינת ישראל נ' אבו גודה (20.10.2015) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בחמש התפרצויות לבתי עסק שונים, וגרימת נזק בשווי כולל של אלפי שקלים. נקבע מתחם ענישה בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל. חרף קיומו של עבר פלילי מכביד, משיקולי שיקום, נגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

36. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע מתחם ענישה כדלקמן: בגין כתב האישום העיקרי וכתב האישום המצורף הראשון 18-36 ובגין כתבי האישום המצורפים, השני והשלישי 8-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

37. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן:

38. הנאשם יליד שנת 1972, רווק, ספר במקצועו, נסיבותיו האישיות מורכבות, כפי שפורטו בטיעוני בא כוחו. אביו של הנאשם נפטר בהיותו נער, וניכר כי גדל במשפחה שהתקשתה לתת מענה לצרכיו הרגשיים. עובר למעצרו התגורר עם אמו, אישה שאינה צעירה ואינה בקו הבריאות. הנאשם מכור שנים רבות לסמים, ניסיונות גמילה בעבר לא צלחו. עם זאת, לא ניתן לומר כי מדובר במקרה בו אפסה התקווה לשינוי ולשיקום, הנאשם עצור מזה מספר חודשים, לדבריו נמצא באגף נקי מסמים ומשמש אסיר תומך לאחרים. כמו כן הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליכים שיקומיים בין כותלי הכלא, ויש לקוות כי ישכיל להתמיד בדרך זו.

39. הנאשם הודה בארבעה כתבי האישום ונטל אחריות על מעשיו באופן המלמד על הפנמת הפסול במעשיו ועל הבעת חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה זמן ציבורי יקר ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול המשפט. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שלא גובש בין הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש והנאשם העמיד את עצמו לשבט או לחסד של בית המשפט, ומתוך ידיעה ברורה כי צפוי לעונש מאסר ארוך.

40. הנאשם החל את פעילותו העבריינית לפני שנים רבות, צבר לחובתו 20 הרשעות קודמות. בגין שלל עבירות סמים, רכוש, זיוף והונאה, עבירות כלפי שוטרים וכן עבירות תעבורה, נידון למגוון עונשים, תקופות מאסר, מאסרים מותנים, קנסות, כמו גם התחייבויות להימנע מעבירה. עומדת ותלויה נגד הנאשם התחייבות להפעלה וכן עומדים ותלויים נגדו מאסרים מותנים, 6 במספר כאשר תקופת התנאי המצטברת היא 27 חודשים (ת.פ 54239-05-18 מיום 16.6.2021 - 6.6.2019; ת.פ 34477-01-19 מיום 9.7.2019 - 6 חודשים; ת.פ 59688-07-18 מיום 16.6.2021 - 5 חודשים; ת.פ 20556-04-20 מיום 29.6.2021 - 4 חודשים; ת.פ (שלום ת"א) 7439-02-20 מיום 8.7.2021 - 3 חודשים, ות.פ (שלום ת"א) 24036-03-17 מיום 8.7.2021 - 5 חודשים) (טעת/1-טעת/7).

41. בחינת עברו הפלילי של הנאשם אל מול מעשיו בתיקים בגינם נותן את הדין מלמדת כי עסקינן בנאשם הוא בבחינת פגע רע ושור מועד, ובגדר סכנה מוחשית לרכוש הציבור. הוא נכנס ויוצא מבית הכלא, וזמן קצר לאחר ריצוי עונשו, חוזר לסורו ומוכיח שאין כל מורא של הדין עליו. על כן, מקובלת עליי טענת המאשימה לפיה, קיים אינטרס ציבורי להחמיר בענישה ולהרחיקו מהחברה לפרק זמן ארוך.

42. נותר איפוא להכריע בסוגיית אופן הפעלת המאסר המותנה. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר. ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית ובין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תטה הכף לטובת ברירת המחדל של

צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-12 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017). עם זאת, כאשר מדובר בשני מאסרים מותנים שנולדו מכתב אישום אחד ומאותה מסכת עובדתית, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים (ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל (10.03.2005) - שהרציונל שלו חל גם לאחר תיקון 113; ת.פ. 60150-03-16 מדינת ישראל נ' ליוסטרניק (07.02.2018); ת.פ. 55157-06-17 מדינת ישראל נ' אלמו (17.9.2018)).

43. בהינתן המקובץ, ומשום שההליך הפלילי אינו מהווה גורם מרתיע דיו במקרה דנן, היה מקום להורות כי המאסרים המותנים ירצו במצטבר. עם זאת, מצאתי להורות כי חלק מתקופת התנאי המצטברת, שאין חולק שהיא ארוכה במיוחד, תרוצה בחופף לעונש שיוטל כאן, זאת מכמה טעמים.

44. הטעם הראשון, נעוץ בסמיכות הזמנים בין גזרי הדין, 6 במספר. רובם ככולם, למעט אחד הם פרי הסדרי טיעון שכללו הסכמה מלאה לעניין העונש. שני גזרי הדין הראשונים, מבחינה כרונולוגית ניתנו בהפרש של כחודש ימים. לא ברור כלל ועיקר מדוע לא נערך "צירוף תיקים", במיוחד כשגזר הדין המוקדם בזמן, הוא תולדה של הסדר טיעון סגור שכלל ענישה צופה פני עתיד ורכיבים כספיים, ונמסר כי בעת גיבוש ההסדר נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם מצוי במעצר בתיק האחר. אף ארבעת גזרי הדין המאוחרים, ניתנו בתוך פרק זמן של כחודש ימים. שניים ניתנו באותו היום, דהיינו, 8.7.2021, ובאותו בית משפט, אך על ידי שני מותבים שונים, ובעת שהנאשם היה מיוצג על ידי אותו עורך דין (ת.פ. 7439-02-20 ובת.פ. 24036-03-17). על אף שהצדדים לא התייחסו לנתונים אלו בטיעוניהם, מצאתי כי הדבר דומה במידה רבה למאסרים שהוטלו באותו כתב אישום ובאופן המצדיק את חפיפתם.

45. הטעם השני נעוץ בהודאה ובחיסכון בזמן שיפוטי, ובהינתן צירוף כלל התיקים, יש להעניק לכך משקל רב שיבוא לידי ביטוי אף בחפיפת המאסרים המותנים.

46. ואחרון, סבורני כי יש לתת משקל להיות הנאשם מצוי באגף נקי מסמים תקופה ארוכה למדי, ולמוטיבציה שמפגין להשתלב בהליכי גמילה, מתוך כוונה לעודד אותו להמשיך ולצעוד בדרך החיובית בה החל לצעוד.

47. באשר לרכיבים הכספיים. הנאשם ביצע את העבירות מתוך מטרה אחת ויחידה, רצון להתעשר בקלות על חשבון הזולת. בנוסף, לא ניתן להתעלם מהיקף הניכר של הרכוש שנגנב. בנסיבות אלו מן הראוי היה להשית על הנאשם קנס כספי משמעותי. ואם מצאתי בסופו של דבר שלא להטיל על קנס כספי ניכר, הרי זה משום שהנאשם עתיד לרצות עונש מאסר בפועל וקיים ספק עד כמה יוכל לעמוד בתשלום הקנס בהינתן מצבו הכלכלי הדחוק. וחשוב מכך, וזה העיקר, בכוונתי להטיל על הנאשם פיצוי לכל אחד ואחד מן המתלוננים שנפגעו ממעשי ידיו.

תוצאה

64. לנוכח האמור ובאיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם לבין הנסיבות העומדות לחובתו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים כדלקמן: מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 54239-05-18 מיום 6.6.2019; מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ 34477-01-19 מיום 9.7.2019; מאסר מותנה בן 5 חודשים מת.פ 59688-07-18 מיום 16.6.2021; מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 20556-04-20 מיום 29.6.2021; מאסר מותנה בן 3 חודשים מת.פ 7439-02-20 מיום 8.7.2021 ומאסר מותנה בן 5 חודשים מת.פ 24036-03-17 מיום 8.7.2021.

המאסרים על תנאי ירוצו בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' לעיל, כך שהתוספת לתקופת המאסר תהא 14 חודשים.

למען הסר ספק הנאשם ירצה 52 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים שבכותרת בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 1,000 ₪ שניתנה בת.פ 20556-04-20 מיום 29.6.2021 אשר תשולם עד לא יאוחר מיום 1.12.2023.

ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירות רכוש, מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ה. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע, וכן עבירות שעניינן נהיגה פוחזת ברכב וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחל לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר. רשמתי בפניי הצהרת הנאשם לפיה אינו מחזיק ברישיון נהיגה ולכן אין צורך בהפקדה של הרישיון.

ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירות של נהיגה פוחזת ברכב ו/או נהיגה בזמן פסילה.

ח. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.12.2023.

ט. פיצוי למתלוננים בכתב האישום המקורי - בסך 3,600 ₪. פיצוי למתלוננים בכתב האישום המצורפים, בסך 1,800 ₪ כל אחד. הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.1.2024 בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ג, 14 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

